

Fredag morgon och bara ett piller kvar

PÅ EN SVART bräda sitter en rad ovala, klarröda plastföremål.

Konstverket ser ut som en abstrakt minimalistisk installation – men vid en närmare titt upptäcker jag att det är frågan om helt vanliga tallriksunderlägg.

Håkan Welin har arbetat i tio år på långvården. Hans nya verk består till stor del av använda prylar från Sabbatsbergs sjukhem. De fungerar som en besk medicin för diverse auktoritära system.

Det vassaste exemplet är kanske ett objekt som består av 52 stycken veckodokartor för olika sorters tabletter.

Ett helt är indelat i små effektiva fyrkanter av plast, 28 fack i varje karta, 7 dagar – 4 tillfällen: morgon – middag – kväll – natt – morgon – middag – kväll – natt... Tiden flyter ihop på ett påträngande sätt.

Verket skulle kunna vara ett praktexempel på minimalistisk renhet – ett objekt som bara handlar om sig självt, absolut formalism. Men verkligheten tränger sig på det moderna, anonyma materialet och den perfekta serialiteten. Grundförutsättningen för konstverket i fråga är ju en gammal, skröplig människa som snart ska dö.

Detta faktum är självfallet svårt att gestalta utan att det blir tårdröpande eller krasst. Welin avslöjar snabbt hur de dominerande strukturerna – modernismen och den offentliga vården – toppriker människor. Men han har svårare att visa hur vi reagerar på detta förtryck.

■ I en avskild del av utställningen har konstnären byggt ett privat rum – ett

motståndsnäste. Där inne står ett gammalt och väl begagnat möblemang, bemålat med ett dramatiskt landskap. Resultatet blir ett sentimentalt sceneri som ser alltför tillgjort ut för att riktigt beröra.

Welin har också sparat gamla använda nylonstrumpor som kvinnliga patienter efterlämnat. Dessa ting är i och med sin oefterhärmliga försлитning

vackra och envisa företrädare för mänsklig existens.

Konstnären har valt att presentera dem i ett neutralt, vitt vitrinskåp – bakom glas och ram. En estetiserande praktik som skapar distans till verkligheten – strumporna tappar med andra ord mycket av sin politiska och poetiska kraft. De riskerar att sluta som skön konst.

Detta faktum gäller dock

inte alla verk i den här undersökningen som under sina bästa stunder är ett slags långvårdens arkeologi. På långsidorna av de ovan nämnda tallriksunderläggen skymtar en rektangulär avlagring. Klisterrester från namnremsor – lämningar efter intagna som dött och efterträttas vid bordet av någon annan.

**DENNIS
DAHLQVIST**

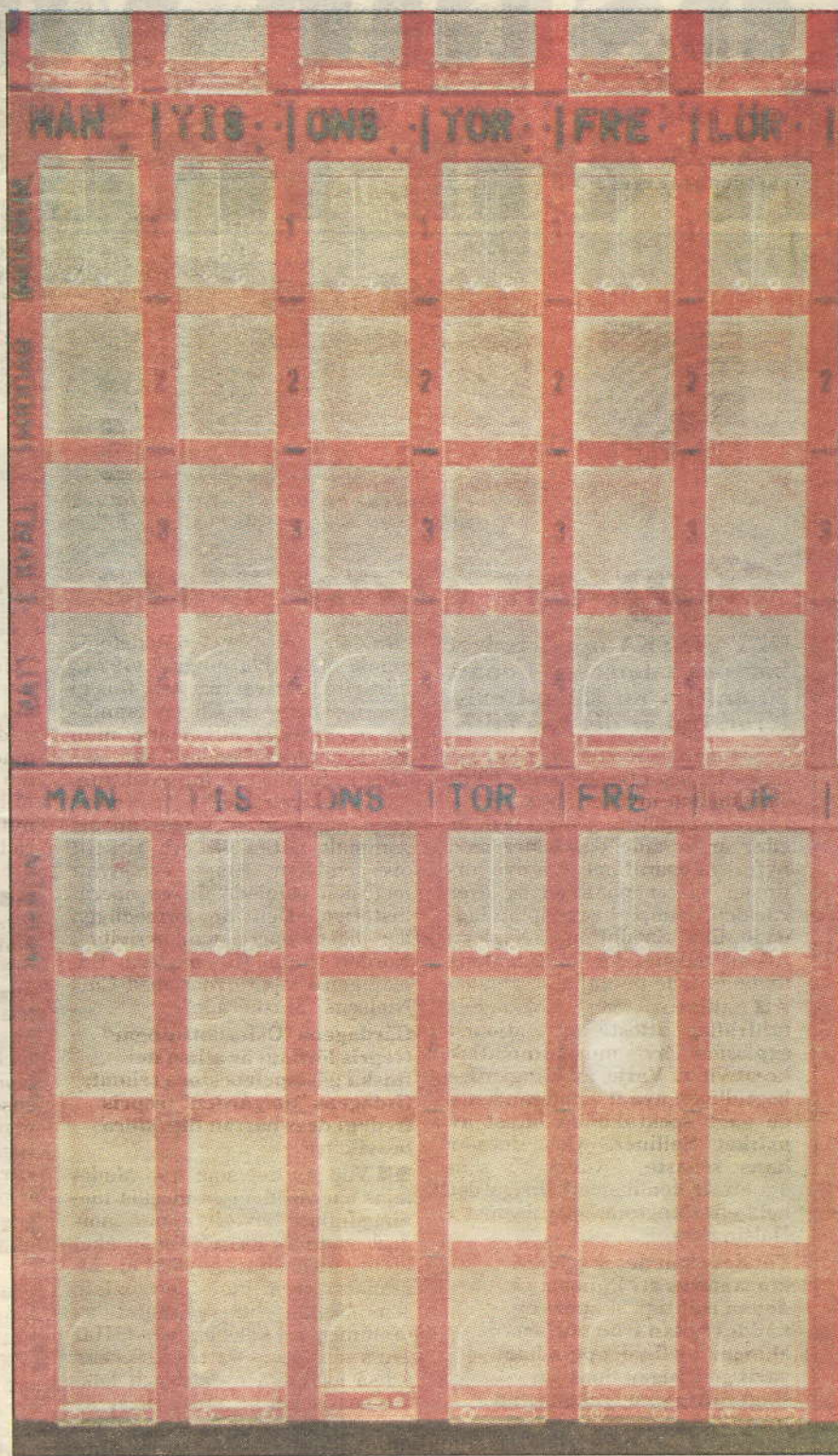

Foto: LARS NYBERG

Fynd från Sabbatsbergs sjukhus hittat av Håkan Welin.